

Eri esittäjiä
**HENGELISEN
ROMANIMUSIIKIN
KLASSIKOT**

www.aikashop.fi

www.ristinvoitto.fi

Ristin Voitto

Digi-
Ristin voitto

<< PRO2 - Posti Oy <<
Posti Green

Nro 24

11. kesäkuuta 2015

» **"Pitää ajatella, että nyt tämä maa on minun maani"**
Sandesh Robert rakentaa siltoja etnisten ryhmien välille. **Sivu 2**

Suomi – uusi kotimaa

» **Maahanmuuttaja-
työn opas ilmestyi**

Sivu 4

» **Romanikieli kehittyi**

Sivu 5

■ Uusi kummikohde Kosovoon
Sivu 7

■ HERZ kuuntelee sydäntä sivu 14

Pääkirjoitus » Muukalaisten maailmassa **Sivu 3**

» puheenaihe » uutiset » keskustelu » usko ja elämä » ajassa » radio-TV » ilmoitukset

”En ole kansallisten seurakuntien kannalla”

Yhteisen kodin rakentaja

Lari Launonen

Osa maahanmuuttajista integroituu parhaiten osallistumalla seurakunnan suomenkieliseen toimintaan, kansainvälisen työn pastori usko.

Sandesh Robert kuului vähemmistöön jo syntytessään. Kristitty perhe oli harvinainen pohjoisintialaisen Gwaliorin hinduehmittöissä miljoonakaupungissa, jossa Robert varttui. Hänen hindulaiseen pappiskastiin kuuluva isoisänsä oli kääntynyt kristityksi.

Sandeshia kiusattiin lapsena uskonnon mutta myös oudon nimien takia.

– Äidinkiellänini nimeni tarkoittaa ”viestiä”. Se oli harvinaisen nimi, Robert toteaa.

Poika yritti korjata tilanteen kutsumalla itseään englanninkielisellä nimellä Sandy tietämättä, että se oli tytön nimi.

Hänen isänsä oli valinnut nimen jo ennen lapsen syntymää. Hän oli nähnyt unessa, että perheeseen syntyy poika. Isä uskoi, että Sandeshista tulisi hyvä evankeliumin viestin välittäjä.

– En tosin halunnut pastoriksi, vaan lentäjäksi.

Kristitty maa ei vastannut odotuksia

Uskonratkaisun 18-vuotiaana tehnyt Robert ei kuitenkaan päätenyt lentokouluun, vaan raamattukouluun New Delhiin. Tämän myötä hän tapasi **Mervin**, viehättävän suomalaisen lähetysohjeiden johtajan.

Pari avioitui 2001. Yhteinen elämä alkoi seurakunnan istutamisella Pohjois-Intiassa. Parisuunnan tyttären sydänongelmat saivat kuitenkin perheen muuttamaan Suomeen, Mervin koti-kaupunkiin Jyväskylään vuonna 2007.

”Kristitty maa” ei täysin vastannut Robertin odotuksia.

– Ajattelin jokaisen olevan kristitty ja voivani jutella kenelle tahansa Raamatusta ja Jumalasta vapaasti.

Suomalaiset voivat myös antaa omasta ajastaan tai vaikkapa opettaa suomen kieltä.

Perit Heino

Pastori Sandesh Robert rohkaisee kantasuomalaisia antamaan aikaansa Suomeen tuleville maahanmuuttajille. – Avoin sydän ja rohkeus on kaikki, mitä tarvitaan, mies toteaa.

Mies kuitenkin sopeutui uuteen kulttuuriin nopeasti.

– Suomalaisen kanssa avioituneet ulkomaalaiset sopeutuvat yleensä muita paremmin esimerkiksi siksi, että he kommunikoiivat enemmän suomalaisten kanssa.

Jyväskylän helluntaiseurakunnan pastori **Vesa Pylvänäinen** pyysi Robertia kehittämään seurakunnan kansainvälistä työtä, joka tuolloin oli varsin pieni- muotoista.

Robert koki itsensä seurakunnassa tervetulleeksi, mutta muutama asia ihmetytti.

– Esimerkiksi palaverieita pidettiin jatkuvasti ja joka asiasta. Kielimuurin takia en edes ymmärtänyt kaikkea, joten tunsin itseni kyllä osittain ulkopuoliseksi.

– Vesa kuitenkin aina muistutti, että olen yksi heistä. Hän antoi minulle vapauden kehittää työtä oman näkyni mukaisesti.

Jalkapalloa ja yörukouskokouksia

Robertin ohjaksissa Jyväskylän helluntaiseurakunnan maahanmuuttajatyö on kehittynyt hyvään suuntaan. Nykyään Jyväskylän International Christian Fellowshipin (JICF) englanninkieliset jumalanpalvelukset vetävät viikoittain noin 40–50 ihmistä. Lisäksi swahilinkielisessä työssä on noin 10–15 vakituista kävijää.

– Raamattutunteja, soluja, miesten aamupalloja, naisten ko-

koontumisia, leirejä ja teemapäiviä, pyhäkouluja ja jalkapalloa..., Robert luettelee eri toimintamuotoja.

Suomalaisille vähemmän tuttu kokoonntumismuoto on yörukouskokoukset.

Robert toivoo, että kantasuomalaiset ja ulkomaalaistaustaiset olisivat enemmän tekemisissä keskenään. Jyväskylässä onkin järjestetty Finnternational-illoja, joissa nimensä mukaisesti maahanmuuttajat ja suomalaiset tapaavat toisiaan.

Kohtaamisissa on kuitenkin aina havaittavissa alkujännitystä molemmin puolin.

– Kumpikin haluaisi aidosti kohdata toisen, mutta epäro.

Robertin mukaan jotkut seurakuntalaiset pyrkivät tukemaan maahanmuuttajia taloudellisesti. Tämä voi kuitenkin hidastaa heidän itsenäistymistään.

– Jos haluaa auttaa tarvitsevaa, on parempi lahjoittaa vaikkapa tavaroita. Suomalaiset voivat myös antaa omasta ajastaan tai vaikkapa opettaa suomen kieltä.

Seurakunta on yksi

JICF:n englanninkielisessä työssä on mukana noin kolmekymmentä eri kansallisuutta. Maahanmuuttajaseurakunnat syntyvät Suomessa usein vain yhden kansallisuuden tai yhteisen kielien ympärille.

Robertin mielestä nämä voivat olla kompromissi seurakunnan kykydelle.

– En ole kansallisten seurakuntien kannalla. Vaikka ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajille omaan kansallisuuteen tai kieleen perustuva seurakunta voi olla hyvä vaihtoehto, toinen sukupolvi todennäköisesti omaksuu suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin.

Robertin mielestä monille ulkomaalaistaustaisille onkin parempi osallistua suomenkielisiin jumalanpalveluksiin.

– Suomen kielestä tulisi kehitettyä niiden käyttökieli, jotka aikovat jäädä maahan pidemmäksi aikaa. Englanninkielinen toiminta taas yhdistää seurakuntaan ne, jotka ovat täällä vain väliaikaisesti. Seurakunnan sisällä voi silti Robertin mielestä olla kieleen tai kansallisuuden perustuvia piiriryhmiä. Näin on myös Jyväskylässä.

Robertin mielestä on tärkeää, että seurakunnan johtotehtäviin, kuten vanhimmistoon, valittaisiin uskossaan kasvaneita maahanmuuttajia. Vastuun antamiseksi ei kannata kuitenkaan kirehtiä, jotta vältyttäisiin pettymyksiltä.

– Lisäksi on mahdollista pitää kansainvälisiä seurakunnan jumalanpalveluksia, joissa ulkomaalaiset ovat vastuussa. Jyväskylässä näistä on hyviä kokemuksia.

Työ lapsenkengissä

Helluntailiikkeen maahanmuuttajatyö on monella tavoin lapsenkengissä. Esimerkiksi työntekijöiden välistä yhteydenpitoa on niukasti, jos lainkaan.

– Suosittelisin vuosittaista konferenssia, jossa maahanmuuttajatyön työntekijät ja vastuuhenkilöt voisivat kokoontua yhteen ja rukoilla etsiä yhteistä näkyä.

Tarvetta olisi myös yhteiselle työstrategialle, jolla näyn toteuttamiseen pyritään. Robertin mukaan eri seurakuntien ja paikkakuntien työmuodoissa ja työtaivoissa on suuria eroja.

Eteenpäin ollaan kuitenkin menossa. Esimerkinä tästä on uunituore Helluntaikirkon valmistelema maahanmuuttajatyön opas *Kuin kotonaan Suomessa*.

Robert uskoo kirjan tarjoavan hyviä eväitä.

– Toisaalta sitä täytyy päivittää aika pian. Maahanmuuttajatyössä tilanteet muuttuvat nopeasti, ja työstrategioiden täytyy olla ajan tasalla.

Lisäksi Robert ehdottaa, että seurakunnat, Iso Kirja ja Fida voisivat opastaa lähetykandidaatteja suorittamaan harjoittelujakson kotimaan kansainvälisissä seurakunnissa ennen lähetykentälle lähtöä.

– Tällä tavoin he voisivat saada näkökulmaa kulttuureihin ja myös hyviä kontakteja.

Tärkeimmät maahanmuuttajatyön askeleet on kuitenkin otettava ruohonjuuritasolla, seurakuntalaisten ihmissuhteissa. Sandesh ja Mervi tietävät, että kaksi kulttuuria sisältävä parisuhde vaatii paljon töitä.

Sama pätee seurakuntaan. – Jotta yhteisen kodin rakentaminen onnistuisi ja koti menestyisi, molempien osapuolien tulee istua yhdessä alas keskustelemaan.

Ulkomaalaisilla tulisi pastorin mielestä olla ”Ruutin asenne”.

– Pitää ajatella, että tästä eteenpäin tämä maa on minun maani, tämä kansa on minun kansani ja olen valmis muuttamaan sen sijaan, että yrittäisiin muuttaa suomalaisia oman kulttuurini mukaisiksi.

kuka

Sandesh Robert, 44

» Jyväskylän helluntaiseurakunnan kansainvälisen työn pastori
» Helluntaikirkon maahanmuuttajatyön valioikunnan jäsen
» vaimo Mervi, kolme kouluikäistä lasta
» harrastaa muun muassa kalastusta ja luonnossa seikkailua

Ristin Voitto

Kristillinen viikkolehdi ■ Vuodesta 1912 ■ Päätoimittaja Leevi Launonen

Suomen helluntaiseurakuntien julkaisu ■ 104. vuosikerta, ISSN 0355-4155 ■ www.ristinvoitto.fi

Toimituksen postiosoite rv.toimitus@aikamedia.fi ■ Aikamedia/RV-lehti, Jäspilänkatu 2, 04250 KERAVA ■ fax (09) 495 676

Muukalaisten maailmassa

MAAHAMME MUUTTAA jatkuvasti uusia ihmisiä. Kutsumme heitä maahanmuuttajiksi. Onko tuo oikea termi? Vai voimmeko puhua ulkomaalaisista? Tai olisiko uussuomalainen vielä parempi ilmaus?

Yhteiskunnallisessa keskustelussa maahanmuutto on muodostunut niin herkäsi aiheeksi, että kirjoittajalta loppuvat helposti sanat kesken riittävän arvoneutraalia ilmaisuja etsiessä. Toisaalta, miksi olisimme arvoneutraaleja? Kristillisenä yhteisönä etsimme arvomme Raamatusta. Ja mitä siltä löydämme?

Jumala sanoi Moosekselle: ”Kohdelkaa joukossanne asuvia siirtolaisia ikään kuin he olisivat heimolaisianne ja rakastakaa heitä kuin itseänne, sillä te olette itsekin olleet muukalaisina Egyptissä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne” (3. Moos. 19:34).

Jumalan sydämen asenne muukalaisia, maahanmuuttajia, kohtaan ilmenee hyvin selvästi näissä lauseissa. Samaa asennetta voi odottaa myös Jumalan kansalta. Vaikka israelilaisille Vanhassa testamentissa annetut säädökset eivät sidokaan Uuden testamentin seurakuntaa lainomaisesti, ne kertovat silti Jumalan asenteesta ja ovat sen vuoksi seurakunnalle ohjeellisia.

Uuden testamentin opetus istoo samaa sanoja arvoja: uskovi- en keskuudessa ei saa tehdä eroa juutalaisten ja kreikkalais-

ten, orjan ja vapaan, miehen ja naisen välillä. Yhdenvertaisuus ei ole postmodernin yhteiskunnan keksintöä, sillä Jumala on välittänyt kansalleen tämän asenteen jo vuosituhansia sitten. On valittavan totta, että kristillinen kirkko ei ole tässäkin asiassa aina arvojaan noudattanut. Se ei kuitenkaan kerro arvojen alkuperästä vaan niiden soveltajista.

Myös jokainen kristitty on maailmankatsomukseltaan aina muukalainen, maahanmuuttaja. Jeesuksen sanojen ja apostolien opetuksen mukaan me emme kuulu tähän maailmaan, vaan meillä on yhdyskuntamme taivaassa. Kristittyinä emme voi tässä maailmassa pitää mitään niin omanamme, etteikö se kuuluisi myös toisille – emme edes kaunistu kotimaatamme ja arvokasta yhteiskuntaamme.

Miten maahanmuuttajia pitäisi sitten kohdata? Emmehan tunne heidän kaukaisia kulttuureitaan, emmekä osaa vieraita kieliä.

Raamatun ohje on yksinkertainen: kohtele maahanmuuttajia kuin ystäviäsi. Ystävällisen hymyn ymmärtää jokainen kielestä ja kulttuurista riippumatta. On silti tarpeen ottaa selvää asioista, joita maahanmuuttajan elämään liittyy. Silloin voimme olla myös konkreettiseksi hyödyksi uuden ystävämmä elämässä.

Tavoitteena onkin, että hetken kuluttua emme puhu enää ”heistä” vaan puhumme yhdessä ”meistä”.

Esko Matikainen

Kirjoittaja on Suomen Helluntaikirkon toiminnanjohtaja ja Helsingin Saalem-seurakunnan pastori.

” Raamatun ohje on yksinkertainen: kohtele maahanmuuttajia kuin ystäviäsi.

Saako konferenssissa kampanjoida?

miten on

?

ry:n johtaja ja konferenssi-isäntä Marko Haltunen?

– Aito avioliitto ry on käsittäkseni saanut pöytäpaikan Hyry-yhteisöjen hallinnomasta Missioteltasta, jossa lienee mahdollista myös allekirjoittaa nimensä aloitteeseen. Iso Kirja ry:n hallituksen päätöksen mukaisesti Juhannuskonferenssissa ei kuitenkaan virallisesti nosteta esille kyseistä kansalaisaloitetta. Tapahtuman sisällössä ja tiedotuksessa halutaan korostaa Pyhän Hengen teemaa ja konferenssin 70-vuotisjuhluvootta. Konferenssi ei ole ensisijaisesti poliittisen vaan hengellisen vaikuttamisen areena.

Pyrkivätkö helluntailiikkeen ulkopuoliset toimijat muuten toteuttamaan kampanjoitaan Juhannuskonferenssissa ja miten niihin yleensä suhtaudutaan?

– Kyllä, jonkin verran. Lähtökohtaisesti konferenssiin ei oteta herätysliikkeen ulkopuolisia kampanjoita, ellei niiden nähdä tuovan merkittävää lisäarvoa tapahtumalle ja sen teemalle tai liittyvän oleellisesti liikkeen omiin toimintoihin.

Järjestetäänkö Juhannuskonferenssissa organisoitua nimien keräämistä sukupoluineutraalia avioliittolaki vastustavalle kansalaisaloitteelle, Iso Kirja

” Konferenssi ei ole ensisijaisesti poliittisen vaan hengellisen vaikuttamisen areena.

Kuka päättää, ketkä voivat järjestää helluntailiikkeen ulkopuolisia kampanjoita Juhannuskonferenssissa?

– Konferenssin juridinen järjestäjä Iso Kirja ry:n hallitus tai sen nimeämä laajempi konferenssitoimikunta. Joissakin pienemmissä tapauksissa jokin Hyry-yhteisö saattaa myös itsenäisesti päättää oman toimintaansa liittyvästä yhteistyökampanjasta oman osastonsa yhteydessä.

(RV)